

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 59.

Vydána dne 24. června 1946.

Cena Kčs 1.80.

O U S A H:

(143. a 144.) — 143. Zákon o úpravě pracovních poměrů dotčených důsledky národní revoluce.

144. Zákon o jednotné odborové organizaci.

143.

Zákon

ze dne 16. května 1946

o úpravě pracovních poměrů dotčených
důsledky národní revoluce.

Prozatímní Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Byli-li pracovní poměr zásahem plynoucím z důsledků národní revoluce před účinností tohoto zákona fakticky skončen jakýmkoliv způsobem proto, že proti zaměstnanci vzniklo důvodné podezření z činu trestného podle dekretu presidenta republiky ze dne 19. června 1945, č. 16 Sb., o potrestání nacistických zločinců, zrádců a jejich pomahačů a o mimořádných lidových soudech, na Slovensku podle nařízení č. 33/1945 Sb. n. SNR o potrestání fašistických zločinců, okupantů, zrádců a kolaborantů a o zřízení lidového soudnictví, anebo proto, že zaměstnanec před 31. prosincem 1945 vzbudil jiným jednáním nebo chováním proti sobě tak vážný a odůvodněný odpor, že nebylo lze spravedlivě požadovati na ostatních zaměstnancích, aby s ním dále spolupracovali, hledí se na pracovní poměr, jako by byl dnem faktického skončení po právu zrušen, a to i když podle pracovní smlouvy mohl být zrušen jen za zvláštních podmínek nebo po zvláštním řízení.

(2) Byli-li však pracovní poměr takovým zásahem před účinností tohoto zákona fakticky skončen jakýmkoliv způsobem proto, že se mohlo v dobré víře předpokládati, že jsou dány podmínky podle odstavce 1, ač ve skutečnosti dány nebyly, hledí se na pracovní poměr, jako by byl dnem, kdy byl fakticky skončen, po právu vypověděn na zákonnou dobu výpovědní, a to i když podle pracovní smlouvy nemohl být vypověděn vůbec nebo jen za zvláštních podmínek nebo po zvláštním řízení. Na mzdě (platu) za dobu výpovědní přísluší v tomto případě zaměstnanci nejvýše částka 10.000 Kčs měsíčně, nikoli však za dobu delší než tři měsíce; nadto si musí zaměstnanec dále započítati, co ušetřil tím, že práci nekonal, jakož i co vydělal jiným zaměstnáním nebo co vydělat úmyslně zameškal.

(3) Zaměstnanec, jehož pracovní poměr zanikl podle odstavce 1 nebo 2, nepřislouší nárok na plnění, které bylo smluveno pro případ skončení pracovního poměru.

(4) Byli-li pracovní poměr zásahem plynoucím z důsledků národní revoluce před účinností tohoto zákona fakticky skončen jakýmkoliv způsobem, aniž byly dány podmínky podle odstavce 1 nebo 2, nebo bylo-li do něho z důvodů uvedených v odstavci 1 nebo z podobných důvodů souvisejících s národní revolucí zasázeno jinak (na př. dáním na dovolenou, přidělením práce za jiných pracovních, zejména mzdových [platových] podmínek), mohou se zaměstnanec i zaměstnavatel domáhat, aby rozhodčí soud (§§ 2 a násl.) určil právní následky takového zásahu. Rozhodčí soud může při tom podmínky pracovní smlouvy upravití nově; je-li v zájmu nerušeného chodu

závodu, aby se zaměstnanec již nevrátil na své pracovní místo, může na návrh zaměstnavatelův prohlásiti pracovní poměr za vypověděný podle odstavce 2.

(5) Při úpravě pracovních podmínek podle předešlého odstavce příslušný rozhodčí soud zejména k obsahu pracovních smluv obdobného druhu v jiných podnicích tétož nebo příbuzného odvětví a určí práva a závazky stran podle zásad slušnosti a účelnosti. Zruší-li rozhodčí soud v rámci nové úpravy pracovních podmínek některý závazek zaměstnavatelův nebo prohlásí-li pracovní poměr za vypověděný může přiznati zaměstnanci přiměřené odškodnění, nikoliv však více než částku 30.000 Kčs.

(6) Budou-li nároky zaměstnance vyrovnány podle ustanovení tohoto paragrafu, nepřisuzují mu ze zásahů do pracovního poměru jakékoliv další nároky vůči třetí osobě. Platba, provedená zaměstnavatelem, nezakládá pro něho regresních nároků proti komukoliv

§ 2.

Rozhodovají o sporech mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem, které vzejdou ze zásahů do pracovního poměru, dotčených v § 1, zejména o tom, zda pracovní poměr je zrušen a kterým dnem, o nové úpravě pracovních podmínek, jakož i o nároku zaměstnancovy na náhradu (odškodnění), je výlučně příslušný rozhodčí soud. Žaloba musí být podána do tří měsíců ode dne, kdy rozhodčí soud zahájí činnost (§ 3, odst. 3) jinak veškeré nároky podle § 1 zaniknou.

§ 3.

(1) Rozhodčí soudy příslušné k rozhodování podle §§ 1 a 2 se zřizují v sídlech okresních úřadů ochrany práce pro jejich obvody. Ministr spravedlnosti se však zmocňuje, aby v dohodě s ministrem ochrany práce a sociální péče vyhláškou ve Sbírce zákonů a nařízení stanovil, že rozhodčí soud vykonává působnost pro obvod několika okresních úřadů ochrany práce.

(2) Místní příslušnost rozhodčího soudu řídí se podle pracovního místa zaměstnance v době, kdy došlo k zásahu do pracovního poměru, dotčenému v § 1.

(3) Den, kdy rozhodčí soud zahájí činnost, vyhlásí jeho předseda v Úředním listě.

§ 4.

(1) Rozhodčí soud se skládá z předsedy, jeho náměstka, potřebného počtu soudců z povolání a z přísedících z řad zaměstnanců a zaměstnavatelů a jejich náhradníků.

(2) Předsedu rozhodčího soudu, jeho náměstka a ostatní soudce z povolání jmenuje vláda na návrh ministra spravedlnosti z řad soudců z povolání činných v obvodu okresního úřadu ochrany práce, přihlížejíce k jejich znalosti pracovního práva.

(3) Přísedící z řad zaměstnanců a zaměstnavatelů a jejich náhradníky jmenuje ministr ochrany práce a sociální péče, a to přísedící a náhradníky z řad zaměstnanců na návrh příslušného orgánu jednotného odborového hnutí a přísedící a náhradníky z řad zaměstnavatelů na návrh příslušného orgánu zájmového zastoupení zaměstnavatelů.

(4) Přísedícím rozhodčího soudu může být jmenován, kdo

- a) je československým státním občanem,
- b) je starší 30 let,
- c) není vyloučen ze zápisů do stálých seznamů voličských,
- d) bydlí v obvodu příslušného rozhodčího soudu.

(5) Ustanovení tohoto zákona o přísedících platí, není-li jinak stanoveno, též o jejich náhradních.

§ 5.

(1) Ministr ochrany práce a sociální péče zproští po slyšení příslušného orgánu (§ 4, odst. 3) přísedící rozhodčího soudu funkce, nejsou-li již příslušníky zájmové skupiny, z níž byli jmenováni.

(2) Ministr ochrany práce a sociální péče zbaví přísedícího rozhodčího soudu funkce, zanedbává-li trvale povinnosti souvisící s výkonem funkce nebo bude-li vyloučen ze zápisu do stálých seznamů voličských.

(3) Přísedící rozhodčího soudu může se vzdáti funkce jen z důležitých důvodů, o nichž rozhodne ministr ochrany práce a sociální péče po slyšení orgánu, který přísedícího navrhl.

§ 6.

(1) Přísedící rozhodčího soudu slíbí jednou pro vždy do rukou předsedy, že budou vykoná-

vatí funkci podle svého nejlepšího vědomí a svědomí a neprozradí úřední tajemství porad a hlasování.

§ 7

(1) Přisědící rozhodčího soudu je povinen dostaviti se včas k jednání soudu a účasti na něm až do konce.

(2) Přisědicimu, který zanedbal své povinnosti podle odstavce 1, uloží předseda senátu úřední povinnosti nebo na návrh stran nákladu nákladů tím způsobených.

§ 8.

(1) Rozhodčí soud jedná a rozhoduje v tříčlenných senátech, složených z předsedy nebo jeho náměstka nebo jiného soudce z povolání jako předsedy senátu a ze dvou přísedících, z nichž jeden je z řad zaměstnanců a druhý z řad zaměstnavatelů. Senáty sestavuje a povolává k jednání předseda rozhodčího soudu, přihlížející k tomu, aby přísedící byli pokud možno stejného nebo příbuzného povolání jako jsou strany

(2) O vyloučení a odmítnutí předsedy senátu rozhodčího soudu a přísedících platí obdobně předpisy platné pro vyloučení a odmítnutí soudce v civilním řízení sporném.

(3) O odmítnutí přísedícího rozhodne předseda rozhodčího soudu, o odmítnutí předsedy senátu rozhodčího soudu předseda vrchního rozhodčího soudu.

§ 9.

(1) Návrhy, stížnosti a žaloby mohou být podány u rozhodčího soudu písemně nebo do protokolu.

(2) Strany se mohou před rozhodčím soudem dáti zastupovati zmocněnci. Zmocněncem může být každá svéprávná osoba, která je způsobilá před soudem jednati a není pokoutníkem.

§ 10.

(1) Rozhodčí soud provede řízení, šetře obdobně ustanovení civilního řízení soudního před soudy okresními, vyjímajíc řízení ve věcech nepatrných. Řízení před rozhodčími soudy jest veřejné. Rozhodčí soud má dříve než vydá rozhodčí výrok, slyšeti strany. Může vyslyšeti svědky a znalce a vzíti je do přísahy. Křivá vý-

pověď je trestná jako křivá výpověď před řádným soudem.

(2) Nedostaví-li se strana k jednání, provede se řízení v její nepřítomnosti. Nedostaví-li se obě strany, nastává klid řízení. Na to budtež obě strany v obsílce upozorněny

(3) O nákladech řízení platí zásady soudního řízení sporného.

(4) Soudy a orgány veřejné správy jsou povinny vyhověti dožadáním rozhodčího soudu.

§ 11.

(1) Rozhodčí soud se usnáší většinou hlasů. Porada se koná v nepřítomnosti stran. Předseda senátu hlasuje naposledy

(2) Nález vyhlásí předseda senátu rozhodčího soudu v témže jednání. Nález má obsahovati výrok, odůvodnění a poučení o opravných prostředcích. Nález budiž do osmi dnů ode dne vyhlášení písemně vyhotoven, podepsán předsedou senátu a doručen pak stranám.

§ 12.

Proti nálezů rozhodčího soudu je přípustné odvolání pro vady řízení, nesprávné hodnocení provedených důkazů nebo nezákonnost k vrchnímu rozhodčímu soudu. Proti výroku o nákladech je přípustna stížnost. Odvolání (stížnost) musí být podáno do patnácti dnů ode dne doručení nálezů u rozhodčího soudu, který nález vydal, a to odvolání ve dvou stejnopisech.

§ 13.

(1) Vrchní rozhodčí soudy se zřizují v sídlech zemských (hlavních) soudů. Skládají se z předsedy, jeho náměstka, z polřebného počtu soudců z povolání a z přísedících z řad zaměstnanců a zaměstnavatelů a jejich náhradníků.

(2) Předsedu vrchního rozhodčího soudu (jeho náměstka) a ostatní soudce z povolání jmenuje vláda na návrh ministra spravedlnosti.

(3) Přisědící vrchního rozhodčího soudu z řad zaměstnanců a zaměstnavatelů jmenuje ministr ochrany práce a sociální péče, a to přísedící z řad zaměstnanců na návrh příslušného orgánu jednotného odborového hnutí a přísedící z řad zaměstnavatelů na návrh příslušného orgánu zájmového zastoupení zaměstnavatelů.

(4) Ustanovení § 4, odst. 4 a 5 a §§ 5, 6 a 7 platí přiměřeně.

§ 14.

(1) Vrchní rozhodčí soud rozhoduje v pětičlenném senátu, který se skládá z předsedy (jeho náměstka), dvou soudců z povolání a dvou přísedících, z nichž jeden je z řad zaměstnanců a druhý z řad zaměstnavatelů. Ustanovení § 8, odst. 1, věta druhá, platí obdobně.

(2) O vyloučení a odmítnutí členů vrchního rozhodčího soudu platí obdobně ustanovení § 8, odst. 2; o odmítnutí předsedy senátu a ostatních soudců z povolání rozhodne prezident příslušného zemského (hlavního) soudu; o odmítnutí přísedících z řad zaměstnanců a zaměstnavatelů předseda vrchního rozhodčího soudu.

§ 15.

Pro řízení před vrchním rozhodčím soudem platí přiměřené předpisy o řízení odvolacím před řádnými soudy, pokud není jinak stanoveno.

§ 16.

(1) Bylo-li odvolání podáno opožděně, odmítne je předseda senátu rozhodčího soudu. Jinak doručí stejnopis odvolání odpůrci, který může podat do patnácti dnů ode dne doručení odvolací sdělení ve dvou stejnopisech.

(2) Podal-li odpůrce odvolací sdělení nebo prošla-li marně lhůta k jeho podání, předloží předseda senátu rozhodčího soudu odvolání se všemi spisy vrchnímu rozhodčímu soudu.

§ 17.

(1) Vrchní rozhodčí soud usnáší se většinou hlasů; předseda hlasuje naposledy.

(2) Nález budiž do osmi dnů písemně vyhotoven, podepsán předsedou senátu a doručen pak stranám.

(3) Nález vrchního rozhodčího soudu jest konečný.

§ 18.

Nabude-li vrchní rozhodčí soud přesvědčení, že odvolání bylo podáno zřejmě bezdůvodně, uloží straně, která je podala, náhradu nákladů vrchního rozhodčího soudu, spojených s projednáním odvolání. Výše těchto nákladů bude

stanovena podle směrnic, které vydá ministr spravedlnosti v dohodě s ministrem ochrany práce a sociální péče a ministrem financí.

§ 19.

Pravomocné nálezy rozhodčích soudů a vrchního rozhodčího soudu a smíry před nimi ujednané jsou vykonatelné soudní exekucí.

§ 20.

(1) Funkce přísedících rozhodčího soudu a vrchního rozhodčího soudu z řad zaměstnanců a zaměstnavatelů jest čestná. Přísedící má však nárok na náhradu hotových vydání a po případě ušlé mzdy (platu). Nárok na náhradu musí být uplatněn do patnácti dnů po dni zasedání u předsedy rozhodčího soudu, po případě vrchního rozhodčího soudu a ten rozhodne s konečnou platností.

(2) Přísedícím rozhodčího soudu a vrchního rozhodčího soudu z řad zaměstnanců musí zaměstnavatelé poskytnouti volný čas k výkonu funkce.

§ 21.

(1) Náklady spojené se zřízením a činností rozhodčích soudů a vrchního rozhodčího soudu hraď stát. Odměny předsedům (jejich náměstkům) a soudcům z povolání určí směrnice, které vydá ministr spravedlnosti v dohodě s ministrem financí.

(2) Dohled nad rozhodčími soudy a vrchním rozhodčím soudem přísluší presidentům zemských soudů, v jejichž obvodu je sídlo rozhodčího soudu a vrchního rozhodčího soudu. Nejvyšší dohled přísluší ministerstvu spravedlnosti obdobně podle ustanovení, která platí o dozoru nad řádnými soudy.

(3) Kancelářské místnosti a kancelářské zaměstnance pro rozhodčí soudy obstará prezident krajského soudu, v jehož obvodu je rozhodčí soud zřízen a pro vrchní rozhodčí soudy president příslušného zemského (hlavního) soudu.

§ 22.

(1) Soudní řízení ve sporech mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem, které vzešly ze zásahů do pracovního poměru, dotčených v § 1 tohoto zákona, zahájená přede dnem, kdy tento zákon nabývá účinnosti, a dosud pravomocně neskončená, se zastavují; náklady stran se navzájem zrušují. O tom vyrozumí soud strany.

(2) Byly-li sporné otázky které vzešly mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem ze zásahů do pracovního poměru, dotčených v § 1, a to došlo-li k nim z důvodů uvedených v § 1, odst. 1 a 2 tohoto zákona, vyřízeny smírem nebo pravomočným soudním rozsudkem přede dnem, kdy tento zákon nabývá účinnosti, může se strana, jejíž práva nebo závazky byly upraveny odchýlně od ustanovení § 1, domáhat žalobou u rozhodčího soudu (§§ 2 a násl.) přezkoumání věci a nového rozhodnutí. Žaloba musí být podána ve lhůtě, stanovené v § 2 tohoto zákona. Toto ustanovení se netýká sporných otázek, které byly na Slovensku právoplatně rozhodnuty podle nařízení č. 69/1945 Sb. n. SNR.

§ 23.

Ustanovení tohoto zákona neplatí pro osoby na něž vztahují se předpisy dekretu presidenta republiky ze dne 4. října 1945, č. 105 Sb., o očištěných komisích pro přezkoumání činnosti veřejných zaměstnanců, jakož i pro osoby na něž se vztahuje zákon ze dne 11. dubna 1946, č. 83 Sb., o pracovních (učebních) poměrech Němců, Maďarů, židů a jejich pomahačů.

§ 24.

(1) Kde se v tomto zákoně mluví o úředním listě, na Slovensku se tím rozumí úřední Věstník.

(2) Zmocnění, daná tímto zákonem vládě, vykonává na Slovensku Sbor pověřenců, zmocnění daná ministrům, vykonávají na Slovensku ministři v dohodě s příslušnými pověřenci.

§ 25

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provedou jej ministři ochrany práce a sociální péče a spravedlnosti v dohodě se zúčastněnými ministry

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

za ministra Dr. Soltésze

Dr. Drtina v. r.

144.

Zákon

ze dne 16. května 1946

o jednotné odborové organizaci.

Prozatímní Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

HLAVA PRVNÍ.

Jednotná odborová organizace.

§ 1.

(1) Pracující lid v republice Československé jest organizován v jednotné odborové organizaci zřízené ve formě spolku, která sdružuje všechny zaměstnance, pokud jsou československými státními občany na podkladě dobrovolnosti členství, úplné rovnosti a vzájemné solidarity. Přijímání členů, pokud nejsou československými státními občany upravují stanovy.

(2) Účelem jednotné odborové organizace jest zejména: sdružovati pracující lid, vésti jej k činné spolupráci na výstavbě lidově demokratického státu, zajistiti mu práva z této činnosti plynoucí a hájiti jeho hospodářské, sociální a kulturní zájmy. Podrobnosti upraví stanovy.

(3) Jednotná odborová organizace používá názvu Revoluční odborové hnutí (ROH), pokud tento název nebude stanovami změněn.

§ 2.

Jednotná odborová organizace ma právo zejména

1. řídití organizační výstavbu odborového hnutí a vydávati k tomu cíli organizační a pracovní řády (směrnice)

2. Vylučně zakládati, po případě rozpouštěti své odborové složky orgány a pobočné spolky a řídití jejich činnost.

3. Pečovati o to, aby každému pracujícímu bylo zajištěno právo na práci a podle jeho zásluh a schopností postavení odpovídající obecným zájmům, spravedlivá odměna za práci, právo na oddech a na kulturní život a vésti jej tak, aby mohl plniti své úkoly v lidově demokratické.

1. Zajistí práci pracovním lidu účast na správě a budování kulturních a sociálních zařízení pro pracující lid, taková zařízení budovat a spravovat.

5. Sjednávatí a udržovatí přehled o celkovém stavu potřeb pracujícího lidu, sestavovatí podle toho pracovní plán, běžně jej doplňovatí a pečovatí o jeho uskutečnění.

6. V rámci svých úkolů sjednávatí a udržovatí styk a spolupráci s podobnými hnutími a organizacemi v jiných státech a se zařízeními mezinárodními.

§ 3

Aby jednotná odborová organizace jako představitelka československého pracujícího lidu splnila úkoly shora vyčíslené, náleží jí zejména

1. podávati návrhy a dobrozdání při sdělování a vydávání předpisů nositeli zákonodárné a výkonné moci, jakož i při výkonu veřejné správy sociální, hospodářské, zdravotní a kulturní, a to ve všech případech, týkajících se zájmů pracujícího lidu

2. vysílatí podle platných předpisů zástupce pracujících do všech kolegiálních orgánů s veřejnoprávní působností na místa pracujícím vyhrazená, pokud nebudou obsazena volbou podle předpisů o tom vydaných.

§ 4

Úřady, soudy nositelé pojištění, veřejné instituce a korporace, jakož i závodní orgány, zastupující podle zákona zaměstnance, jsou povinny podporovatí jednotnou odborovou organizaci při plnění jejích úkolů a poskytovatí jí bezplatná sdělení nezbytně nutná pro její činnost, pokud to není zákonem nebo z jiných důležitých důvodů vyloučeno.

HLAVA DRUHÁ.

Všeobecná přechodná a závěrečná ustanovení.

§ 5.

Až do ustavení jednotné odborové organizace jest považovati Ústřední radu odborů v Praze a na Slovensku Ústredie odborových svazov Slovenska v Bratislave za právního předchůdce této jednotné odborové organizace. Všechna právní jednání těmito orgány nebo vůči nim po 5. květnu 1945 provedená opavávají, po pří-

padě zavazují jednotnou odborovou organizaci. Opatření uvedených orgánů jest považovati za opatření jednotné odborové organizace.

§ 6.

Přechod jmění.

(1) Jméni, jež bylo v držbě německých odborových organizací jako Deutsche Arbeitsfront, Kraft durch Freude, jakož i jiných takových organizací a zařízení, sledujících úkoly, k nimž je povolána jednotná odborová organizace, přechází na tuto a jest jejím jměním.

(2) Jméni, jež bylo v držbě ostatních odborových organizací, jako Národní odborové ústředny zaměstnanecké, Ústředí veřejných zaměstnanců, jakož i jiných organizací a zařízení, sledujících úkoly, k nimž je povolána jednotná odborová organizace, přechází na tuto, jest jejím jměním, a použije se ho k dosavadním účelům.

(3) Ustanovení odst. 1 a 2 platí na Slovensku obdobně, pokud jde o majetek Slovenskej pracujúcej pospolitosti a jejích složek, tedy majetek Sdruzenia príslušníkov priemyslu, živnosti a peňažníctva, Pôdohospodárskeho sdruzenia, Sdruzenia štátnych a verejných zamestnancov, Sdruzenia príslušníkov slobodných povolání jakož i zájmových sdružení národnostních skupin, zájmových složek Deutsche Partei, Kraft durch Freude, Deutsches Heimatswerk a Magyar Nemzeti Párt, jakož i jiných odborových organizací, které byly rozpuštěny nařízením Slovenské národní rady ze dne 1. září 1944, č. 4 Sb. nařízení SNR a jakéhokoliv sdružení podle §§ 1 a 2 nařízení Slovenské národní rady ze dne 25. května 1945, č. 51 Sb. nař. SNR.

§ 7

(1) Jednotná odborová organizace ručí za pasiva Slovenskej pracujúcej pospolitosti a každého jednotlivého sdružení jen do výše převzatého aktivního jmění.

(2) Věřitelé musí přihlásiti své nároky, pokud nepocházejí z titulů, které jsou v rozporu se zásadami lidově demokratického zřízení, do 30 dnů po nabytí účinnosti tohoto zákona doporučeným dopisem jednotné odborové organizaci. Tato lhůta je preklusivní. Po jejím uplynutí zanikají všechny nároky

(3) Lhůta pro plnění závazků (odst. 1) počíná 30 dní po skončeném převzetí všech pod-

statných částek jmění jednotlivých sdružení do vlastnictví a držby jednotnou odborovou organizací, nejdříve však dnem 1. června 1946.

§ 8.

Pro případ pochybnosti, zda jmění některé organizace ve smyslu § 6 přechází do vlastnictví jednotné odborové organizace, rozhoduje po slyšení této organizace ministerstvo ochrany práce a sociální péče v dohodě s ministerstvem vnitra, na Slovensku pak obdobně Povereníctvo sociálnej starostlivosti v dohodě s Povereníctvom vnútra.

§ 9.

(1) S výjimkou řízení soudního přísluší jednotné odborové organizaci a jejím organizačním složkám v písemném styku s veřejnými úřady a ostatními v § 4 uvedenými orgány osvobození od poplatků kolkových jakož i od dávek za úřední úkony ve věcech správních.

(2) Převody jmění podle § 6 nepodléhají poplatkům převodním ani vkladním a jsou osvobozeny od daně z obohacení i od dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí. Tato osvobození vztahují se též na ostatní převody jmění, uskutečňované mimo případy uvedené v § 6.

(3) Ustanovení odstavce 2 vztahuje se i na převody jmění, které byly provedeny na

ústřední radu odborů před účinností tohoto zákona.

§ 10.

Jednotná odborová organizace a její organizační složky jsou dále osvobozeny od poplatkového ekvivalentu u jmění movitého zcela a u jmění nemovitého podléhají sazbě 0,3%, a to od prvého dne kalendářního čtvrtletí následujícího po dni počátku účinnosti tohoto zákona. Až do té doby platí poplatkový ekvivalent ze jmění, jež mají v držbě, ve výši dosud stanovené. Neuplynulo-li od poplatného nabytí nemovitostí podmítem, jehož jmění přechází na jednotnou odborovou organizaci, 10 let, platí ustanovení § 8 věta druhá zákona ze dne 8. dubna 1938, č. 76 Sb., o poplatkovém ekvivalentu.

§ 11.

Účinnost.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provede jej ministr ochrany práce a sociální péče v dohodě s ministrem vnitra a ostatními zúčastněnými ministry

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

za ministra Dr. Šollésoze.

